

Pentru Jack,
*Fie ca într-o zi să cunoști cât de minunată
și de mare este cu adevărat lumea lui Dumnezeu...*

„Cât de frumoasă este lumea în care trăim!”, spuse Mămica Ursoaică.
„Privește toată această zăpadă!”

Puiuțul s-a uitat în jur. „Mami, la noi *mereu* este zăpadă.”

„Da, dar este *mereu* diferită! Uneori este moale și alteori uscată,
dar cu steluțe strălucitoare ce par a coborî din cer.

Dar zăpada care-mi place cel mai mult este cea cu fulgi mari
și dolofani pe care-i poți prinde cu limba!”

Puiuțul chicoti când o văzu pe Mămică
încercând să prindă fulgii cu limba.
„Arăți caraghios!”

Mama zâmbi și o ghionti pe micuță
ușor cu șoldul. „Fă și tu la fel! Cred că
ai cea mai roz limbă de urs polar
pe care am văzut-o vreodată.”

„Glumești?”

„Nu!”

„Toți urșii au limbi roz?”

„Nu știu, micuțo. Dumnezeu a creat o lume întreagă plină de ursuleți. Iar noi toți arătăm puțin diferit unul de celălalt.”

„Dumnezeu a creat această lume? De ce a făcut aceasta?”

„Pentru că Dumnezeu este creativ. Așa cum a făcut tot felul de locuri pentru a trăi, tot așa a făcut și mai multe feluri de urși... și limbi de urs diferite.”

„Oau, oau, oau!”, a spus Puiuțul.

„Există și alte locuri unde se poate *trăi*?”

„Bineînțeles, spuse Mama.

Deși Polul Nord este casa noastră,
mulți urși trăiesc în locuri cu totul diferite.”

„De ce ar face asta?”

